

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire
en Aruba per drie maanden fl. 2,— met
vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,20.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI N°. 129.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres
luna pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aru-
ba fl. 10,— pa anja.
Un number sol fl. 0,20.

Curaçao, 20 April.

Een zuivere toestand.

De lucht is gezuiverd, de nevel, waar-
in vage en ten deele onrustbarende
geruchten rondsloopen, opgetrokken,
de politieke stelling van het kabinet-
Salisbury tegenover de Boeren-repu-
bliken door een handigen zet van de
Presidenten Krüger en Steyn gede-
masqueerd.

In het Hoogerhuis las lord Salisbu-
ry het volgend telegram voor van de
presidenten Steyn en Kruger, geda-
teerd 5 Maart:

Het bloed van de duizenden, die
door den oorlog geleden hebben, het
vooruitzicht van moreelen en econo-
mischen ondergang, waarmede Zuid-
Afrika nu bedreigd wordt, maken het
voor beide oorlogvoerende partijen
noodig, zich zonder hartstocht af te
vragen, waarvoor zij vechten.

Met het oog op de
bepaalde, dat de oorlog begonnen
is met het vooropgezette doel om Harer
Majesteits gezag in Zuid-Afrika te
ondermijnen, achten wij het onzen
plicht, plechtig te verklaren dat de
oorlog uitsluitend ondernomen werd
als een defensieve maatregel ter beve-
liging van de bedreigde onafhankelijk-
heid der Zuid-Afrikaansche Republiek
als een soevereinen en internationalen
Staat, en dat de oorlog alleen voort-
gezet wordt om de onbetwistbare on-
afhankelijkheid van beide Republie-
ken als soevereine en internationale
Staten te verzekeren en om de verkla-
ring te verkrijgen, dat Harer Majes-
teits onderdanen, die met ons deelge-
nomen hebben in den oorlog, daar-
van hoegenaamd geen nadeel zullen
ondervinden.

Op deze voorwaarden alleen wen-
schen wij den vrede hersteld te zien,
terwijl, indien de britsche Regeering
besloten is de onafhankelijkheid der

Republieken te vernietigen, er ons
niets overblijft dan te volharden op
den ingeslagen weg, vertrouwend dat
God ons niet zal verlaten.

Wij aarzelden deze verklaring eerder
af te leggen, daar wij vreesden, dat,
zoo lang het voordeel aan onze zijde
was en onze strijdmachten defensieve
stellingen ver in de britsche koloniën
bezet hielden, dergelijke verklaringen
de gevoelens en de eer van 't britsche
volk zouden kunnen kwetsen; maar nu
het prestige van het britsche Rijk mag
beschouwd worden verzekerd te zijn
door de gevangenneming van een on-
zer strijdmachten, en wij daardoor
gedwongen zijn andere stellingen, wel-
ke door onze strijdmachten bezet wa-
ren, te ontruimen, nu is die moeilik-
heid voorbij. Wij kunnen thans niet
langer aarzelen, de britsche Regee-
ring en het britsche volk duidelijk en
ten aanzien van de geheele beschaafde
wereld te zeggen waarvoor wij vech-
ten en op welke voorwaarden wij be-
reid zijn, den vrede te herstellen.

Van dit zoowel om den vorm als
om den inhoud bij uitstek waar-
dige, kloeke, manlijke stuk, kan men
slechts kennis nemen met voldoening
en bewondering. Geen oogenblik klinkt
daarin de deemoedige smeektoon door,
maar in hun volle fierheid en — waar
het 't nationale leven geldt van hun
volk — onverzettelijkheid, staan daar
de vertegenwoordigers van het hoog-
ste gezag in de beide Republieken te-
genover het ministerie-Salisbury ge-
lijk zij eertijds te Bloemfontein ston-
den tegenover den agent van Cham-
berlain, Alfred Milner. Hoog en fier
als het ultimatum van den 9n Octo-
ber is het vredesvoorstel van den 5n
Maart. "Wij hebben uw gevoeligheid
gespaard in de dagen van tegenspoed
en bieden u thans den vrede, maar
enkel en uitsluitend op voorwaarde
der erkenning van deze onbetwistbare
onafhankelijkheid en der straffeloos-

heid van degenen die ons hielpen ons
soverein, internationaal volksbe-
staan te verdedigen tegenover uwe
bedreigingen, uwe geheime aanslagen
en uw machtig openlijk geweld." Zie-
daar de *cardo rei*, de substantie der
voorstellen. En deze springt zoo dui-
delijk in het oog dat de britsche Re-
geering niet aarzelt in haar antwoord
de erkenning van de onafhankelijkheid
der Republieken "als conditio sine
qua non" het "voornaamste deel" te
noemen van het telegram der presi-
denten.

Dat antwoord der britsche Regee-
ring! Waardig sluit het zich aan bij
de reeks luichelachtige en leugenach-
tige diplomatieke notaas welke be-
treffende de anglo-transvaalsche
quaestie gedurende de laatste jaren en
vooral in de eerste helft van 1899 het
londensche Kabinet van Koloniën
hebben verlaten. Waartoe dit nog
eens in bijzonderheden aan te toonen?
Waartoe nogmaals eraan te herinne-
ren, dat reeds alleen de verraderlijke
inval van Jameson de bewapening der
Republieken alleszins voldoende mo-
tiveerde, dat Chamberlain's stelsel-
matige weigering om de hangende ge-
schillen — inclusief de suzeriniteits-
vraag — te onderwerpen aan een
scheidsrechterlijke uitspraak, dat het
intrigueren der geldmannen en het
omkoopen en opstoken der uitlanders
door de Regeeringen te Pretoria en te
Bloemfontein moest beschouwd wor-
den als een steeds toenemend gevaar
voor 't zelfstandig bestaan der Repu-
bliken? Waartoe te wijzen op de
schijnheilige klacht waarin het verlies
van duizenden menschenlevens gesteld
wordt niet op rekening van de gewe-
tenlooze politici, die met Chamberlain
aan het hoofd dezen oorlog hebben

uitgelokt, maar op die van Gladstone
en de liberalen?

Een repliek op deze ministerieele
verklaring is niet te wachten. De ge-
heele beschaafde wereld en de bewo-
ners der beide Republieken kennen
thans voldoende Engeland's plannen.
Ook de Vrijstaters weten nu, dat er
voor hen als onafhankelijk volk geen
genade meer te vinden, geen toekomst
meer te hopen is. Zoo moest het ge-
schieden. Indien op dit antwoord
van Engeland eenig wederantwoord
volgen moest, dan kon dat geen ander
zijn dan een met Mauser-kogels en gra-
naten. Het moet dus verder oorlog zijn.
een oorlog, zoo bloedig, dat het eerste
gedeelte der campagne slechts als
een voorspel kan beschouwd wor-
den. Alleen ten koste van offers,
welke de wereld zullen verbazen,
heeft president Krüger verzekerd, zal
men de Republieken haar onafhan-
kelijkheid kunnen ontstelen. Met die
voorspelling gaan lord Roberts en
zijn leger op het vijandelijk grond-
gebied den winter te gemoet. Het
lijden en de ellende zullen verschrik-
kelijk zijn, maar de verantwoordelijk-
heid daarvan dragen alleen de man-
nen die, gesteld tussen een vaa-
melijken, eervollen vrede of een
bloedigen door heersch- en hebzucht
beheerschten oorlog, den laatsten heb-
ben gekozen en daarbij door een par-
lement, aangetast door de koorts van
het imperialisme, werden toege-
juicht!

Deze wisseling van notaas heeft feite-
lijk de mogendheden ontslagen van de
zedelijke verplichting — onlangs nog
verzwaard door het interventie-ver-
zoek van Transvaal — om bemidde-
lend op te treden. Immers waar bei-
de tegenstanders, wat de hoofzaak

Feuilleton.

HONOR I COMBATE.

(47)

Tabata un dia caluroso di luna di
Mei koe Steinfels a haja noticia koe
Rainer a jega. Mes ora el a preparé
pa bai doena es pueblo nobo es feliz
noticia ai.

Pensando Hans Otto tabata cam-
na den camina ta bai aja. Poco
promer a bini noticia di Harteneck-
nan, koe a causé un gran tristeza.
Solamente koe spantoe muger di es
wardador di mondi por a biséle ki-
ko tabata para den su carta. Catrin
tabata biséle den su carta sincera-
mente su intencion i koe ta keré fir-
memente, koe pronto, Erna lo cansa
di su estado actual i koe sigur lo é
prefera di acepta su enamorado rico
koe é no por a wanta! Jen di com-
pasion es hoben senjora tabata mi-
ra su senjor, ora koe é tabata mira
seramente su dilanti, scuchando su
noticia.

Es mainta aki també Steinfels su
sintir tabata pasa riba Erna. Lo é

ta hajé obligar berdad di toema un
paso asina?

Cerca promer casita di es pueblo
nobo, Steinfels a hiza su cara. Coe
gran sorpresa el a mira un stranjero
aja, un homber coe cabai seur koe
tabata para meimei di hopi hende
papiando vivamente coe nan. El a
pura su pasonan.

Apena koe es stranjero a riparé,
koe el a coeri bini cerca djé. No tin
duda: mester ta Leopold Von Rainer.
Un momento mas i nan tabata pri-
mi otro su mân. Toer dos a dal na
es mes momentoe un paso atras i
tabata keda mira otro den cara.

Rainer tabata di promer, coe un
risa riba su cara declarando satis-
fecho, dici coe gran cordialidad:

—Larga mi repiti awor coe mi
mes boca, com feliz mi tá, di no tin
bo solamente como bisinja, ma koe
lo mi por jama baron i teinfels mi
amigoe també.

—Bon bini, sea na ora bon bo je-
gada den nos patria, Hans Otto a
respondé. Bo a sorprendé nos. Hus-
tamente mi a bini aki, pa mi bisa
nos protegidonan, koe nos por spera

bo majan i ata mi ta haja bo caba
meimei di nan. Com ta coe bo esposa
di su biaha? i com ta bai coe bo
kroonprins?

—Nos por a haci nos último dia-
nan di biaha mas largoe, pasobra
mi muger i es chikito tabata ma-
sjar bon. Mas cerca nos patria nos
tabata jega, mas grandi nos deseo
tabata bira. Pa esai nos a telegrafia
na Rainerhof i mi tabata masjar
contentoe di por a sorprendé bo.

Mi tabata na camina pa bai Fal-
kenhaus, ma mi no por domina mi
deseo di bai na nos dos su pueblo
nobo un instante. Bo kier bam? Mi
muger a corré coe mi. E dici, lo é
por sosega mehor, ma naturalmente
é tau bé ta curioso pa mira nos a-
migoe.

Senjor Von Rainer a poné su mân
riba scouder di Hans Otto i papiando
contentoe nan a sigi camina ban-
da di otro. Coe su cara alegre i ki-
tando apena su bista for di su a-
migoe Hans Otto a hibéle su cas.
E tabata sinti koe un tempoe mehor
i nobo a abri pé.

Hans Otto su presentimiento no a
hajé.

Leopold Rainer no a determina
solamente di doena su amigoe un
lugar den su cas, é kier a haci mas
pé. I asina su cuñjar Von Erdhofen
mester a experimenta bien pronto
koe é tin di considera baron Steinfels
pa un di es amigoean di cas, koe
toer ora lo ta ricibir coe gustoe.

Erdhofen tabata trata di defendé
su idea, ma pa é mes es motiboean
no tabatin basta balor. Contra su
gustoe é mester a reconocé, koe Stein-
fels no ta un homber desagradabel i
aunké rabiar é mester a combini coe
baron Waldenburg di tin relacion coe
es senjor di Falkenhaus.

Leopold Rainer no ta homber, koe
ta conforme coe nada na mitar: el a
haci té koe esposo di su roeman a
companjé bai Waldenburg. Sin nin-
gun rodeo el a papia aja també toer
kiko é ta sinti pa Steinfels.

Pensando es bieuw a keda mira
Rainer, ora el a caba coe un discurso
entusiástico riba Steinfels. Erdhofen
sin embargo a observa coe bofon:

—Bo ta cai den entusiasmo asina

betreft, zich onverzettelijk op hun standpunt handhaven, daar is elke poging tot het bewerken van toenadering reeds bij voorbaat geslagen met onvruchtbaarheid. De duitsche Regeering aan wie een onjuist telegraphisch bericht onrecht had aangedaan door haar als onwillig voor te stellen — de duitsche Regeering verklaarde zich zelfs gaarne bereid mede te werken tot een poging om aan den bloedigen oorlog een einde te maken mits — en deze conditie moet zeer billijk genoemd worden — het haar bliken zou, dat bemiddeling werd gewenscht niet door één maar door de beide tegenstanders.

Engeland wil van geen inmenging weten en de *Times* protesteert dan ook tegen de meening van den nederlandschen gezant te Washington, dat een mogendheid, die tot Engeland in vriendschappelijke betrekking staat, thans wellicht met succes een bemiddeling zou kunnen beproeven. „Engeland wil de Zuid-afrikaansche crisis zelf naar eigen inzichten beslissen”.

OORLOGSNIEUWS.

BIJZONDERHEDEN OVER CRONJÉ'S TERUGTOCHT.

Een Oostenrijker, graaf Adalbert Sternberg, die zich in Cronjé's laager vóór Kimberley bevond en later door de Engelschen gevangengenomen werd, is uit Kaapstad te Londen aangekomen en daar door een correspondent van de *Nene Freie Presse* geïnterviewd. Enkele bijzonderheden uit zijn belangrijk verhaal mogen hier volgen:

Zondag-ochtend 11 Februari begon een hevig geschutvuur in de richting van Koffijfontein. Ik reed erheen, zeide Sternberg, en zag dat het front van de Boeren zich langs de Rierivier naar den kant van Koffijfontein uitstreckte, terwijl de Engelschen bij de Randamdrift de rivier trachtten over te trekken. Twee gewonde Inniskilling-dragnons zeiden mij dat Kitchener met 14.000 man oprukte om Kimberley te ontzetten.

Deze dag was wel een van de warmste, zegt graaf Sternberg, die ik in Afrika heb bijgewoond, en naar Jacobsdal terugrijdende, kon ik halverwege de verzoeking niet weerstaan, om in de Rietrivier een verfrisschend bad te nemen. Stel u mijn verrassing voor, toen ik, terwijl ik nog in het water was, plotseling de Engelschen zag aankomen. Het eene regiment na het andere marcheerde vlak voorbij mij. Met moeite verborg ik mijzelf en mijn paard

achter de wilgen, die de diepe oevers van de rivier beschaduwden. Zoodra de Engelschen voorbij waren, reed ik in vliegenden galop naar Cronjé's kamp, om hem van den toestand in kennis te stellen. Men wilde mij echter in het geheel niet gelooven. De Boeren bleven aannemen dat groote troepenafdeelingen zulk een beweging nooit zouden of konden ondernemen. De eenige tegenmaatregel dien Cronjé nam, bestond hierin, dat hij 200 man over de rivier uitzond om de transportwagens van de Engelschen te vermeesteren of te vernietigen, wat aan deze 200 man ook gelukte.

Zelfs den volgenden dag, toen graaf Sternberg het bericht had gebracht van den opmarsch der Engelschen naar Jacobsdal, geloofde men in Cronjé's laager aan geen gevaar en eerst toen den volgenden dag de engelsche artillerie tot in het Boerenlaager schoot, begon Cronjé eindelijk den ernst van den toestand in te zien.

In groote haast werden de kanonnen uit de stellingen van Magersfontein weggehaald en in het kamp gebracht; twee ervan werden uitgezonden tot een aanval op de cavalerie van French. Het gevecht woedde om Kalkfontein. Commandant De Beers verdedigde deze hoeve met weinig manschappen en met grooten moed. Het gevecht, waarbij bijna nitsluitend met geschut werd geschoten, duurde tot twaalf uur. Majoor Albrecht galoppeerde op zijn paard te midden van den hevigsten kogelregen. Zijn twee stukken schoten op verre afdeelingen, zonder dat wij met zekerheid wisten of het onze menschen of Engelschen waren, want er heerschte volkomen verwarring. 's Middags kwamen Steyn, de landdros van Jacobsdal, een broer van den President en generaal Cronjé bij de gevechtlinie. De Boeren, altijd nog meenende dat het te doen was om een aanval in hun kamp, versterkten hun linien in den rug van het kamp. Met onze veldkijkers konden wij nauwkeurig den marsch van de engelsche troepen naar Olifantsfontein volgen.

Toen wij in het kamp terugkwamen, kwam van Jacobsdal bericht dat een afdeeling bereden Northumberland Fuseliers onder kolonel Henry de plaats was binnengekomen, maar haar, nadat zij met zware verliezen afgeslagen was, weer had moeten ontruimen. Landdros Steyn overnachtte in mijn tent. Hemzelf was het duidelijk, dat de geheele zaak aan de Modderivier verloren was, terwijl Cronjé den hoofdaanval nog altijd bij Magersfontein verwachtte en zijn stelling daar niet wou verzwakken. De onmiddellijke nabijheid van den vijand echter, die een groot aantal stukken meevoerde, had in het kamp van de

Boeren groote verwarring veroorzaakt. Nog denzelfden avond besloot een kriegsraad, die uit toevalig samengekomen menschen bestond, het kamp op te breken. Dat gebeurde om twee uur 's nachts, en wij verplaatsten wagens en tenten ongeveer 5 K.M. naar het zuidwesten naar een kom, die door haar natuurlijke ligging veiligheid bood tegen artillerievuur.

Het opbreken van het kamp had echter een slechten moreelen indruk op de geheele Boerenmacht gemaakt, en toen de vijand den volgenden morgen den aanval hernieuwde, was de tegenzin, waarmede de Boeren vochten, duidelijk. Toen ik uitreed, kwam ik overal vluchtende Boeren tegen, die ik vergeefs trachtte tegen te houden. De paniek was algemeen en ieder zocht zijn heil achter de schansen van Magersfontein. Daar er naar geen opperbevel meer geluisterd werd, kon dien dag geen eenparige actie ondernomen worden. 's Middags, nadat reeds een groot gedeelte van de Boeren waren weggegaan, begon er in het kamp een zeer slechte stemming te heerschen. De veldkornetten drongen erbij Cronjé op aan, een kriegsraad te houden, en ofschoon de meeste en beste officieren van de Boeren, omdat zij in gevecht waren, niet tegenwoordig waren, besloten de overigen het kamp te ontruimen en over Olifantsfontein naar Bloemfontein terug te trekken.

In dezen kriegsraad, waarbij ook Villebois en ik tegenwoordig waren, ging het er warm toe. De meeste van de aanwezige Vrijstaters, bezorgd voor hun vee en have, verlangden onvoorwaardelijk den terugtocht. In de gegeven omstandigheden kon een terugtocht over Olifantsfontein onmogelijk slagen. De eenige mogelijkheid was een aanval op de Paardebergdrift, die op het oogenblik stellig gelukt zou zijn, omdat den 15en Februari, den dag waarvan ik spreek, de hoofdmacht van de Engelschen toen voor een gedeelte ten zuiden van de rivier en voor een ander gedeelte in Kimberley stond.

Aan het slot van zijn verhaal vertelt graaf Sternberg, hoe hij bij een poging om door de duisternis beschermid te ontsnappen, bij het oversteken van Paardebergdrift door de Engelschen gevangengenomen werd.

HET BELEG VAN KIMBERLEY.

Het volgende, allerinteressantste uittreksel is uit een brief van iemand, die het beleg van Kimberley als belegerde heeft medegemaakt.

Het leven hier in Kimberley gedurende de laatste vier maanden is niet te benijden. Een beleg is iets zoo vervelends, dat ik geen woorden genoeg kan vinden om mijne dankbaarheid uit te drukken, dat wij ontzet zijn.

Wij begonnen ons beleg den 15n Oct. 1899 en dachten, dat het zoo erg niet was om ook eens beleg te spelen, maar toen na ongeveer 3 weken brood en vleesch sterk verminderden, toen er geen melk, geen boter, geen kaas meer te verkrijgen was en wij moesten leven op droog brood, zwarte koffie en thee, toen bovendien de bommen ieder oogenblik dreigden ons het leven te benemen, toen begonnen wij in te zien, dat er wezenlijk oorlog in het land was. Wij wisten echter niet, wat ons te wachten stond.

Daar ik zeker weet, dat u belang stelt in mijne mededeelingen, wil ik u eenige beschrijving geven van onzen toestand.

De vijand begon gewoonlijk het bombardement om 5 uur 's morgens, soms vroeger, het duurde tot 8 uur, dan namen zij hun ontbijt en waren wij vrij tot 10 uur, wanneer het spelletje opnieuw begon tot 1 uur ongeveer; zij gebruikten dan hun middagmaal en sliepen tot 5 uur, dan begon het laatste gedeelte van den dag met bombardeeren tot 7 uur.

Ziedaar de dagorde.

De schade, toegebracht aan gebouwen is nog al groot, maar het verlies aan menschenlevens zeer gering, verbaasd gering, het klinkt zelfs ongehoorlijk, dat er gedurende het geheele beleg van Kimberley van de bevolking op zijn hoogst 15 gedood zijn door bommen.

Ik was ook ooggetuige van het trefen van een bom op ongeveer 20 passen afstand. Het was 's morgens 6½ uur en het gebeurde dicht bij de kerk. Twee Kaffervrouwen kwamen aangelopen langs het kerkpad en werden als bij tooverslag tegen den grond geworpen, getroffen door een bom. Een van onze priesters en ik waren het eerst op de plaats, waar de bom was neerge gevallen. Een der vrouwen was dood, haar hoofd was halverwege meegenomen en de hersens lagen over den grond verspreid; de andere vrouw was slechts bewusteloos. Een ander onzer priesters was juist de vrouwen gepasseerd; indien hij haar langzaam gevolgd was, had hij hoogst waarschijnlijk in haar lot gedeeld. Spoedig waren wij gewoon aan dezen toestand en wij trokken ons van de bommen zeer weinig meer aan.

Er gebeurde iets anders, er was geen rundvleesch meer en wij waren genoodzaakt paardenvleesch te eten; wij konden bovendien niet meer krijgen dan 4 pond en dat is niet te veel.

Hongersnood teisterde nu de stad en velen stierven bij gebrek aan voedsel. De duurre was verbaasd: aardappelen 3 à 4 shillings (fl. 1.80 à 2.40) per pond, een bos wortelen fl. 1.50, eieren per dozijn 20 shillings (fl. 12) enz. Daarbij dysenterie en typhus over de geheele stad, doch vooral onder de Kaffers. Het sterftcijfer was gedurende de laatste twee maanden 130 à 150 per week.

Algun bez Hans Otto sã hari, ora si é corda coe ki prudencia un dia senjor Von Erdhofen tabata splica su ideanan di un manera tan cortés riba desafio sabiendo koe Hans Otto tabata tendele.

Asina anto no tabata imposibel, koe den un otro alma, den es di Erna Harteneck, a toema un cambio. Ma no aiden mester di un otro oca. Henteramente di otro manera é mester para dilanti es un, koe lo é jama. Aji no tin di papia di suñi, di tapa un mancha scur, di loebida i pordota simplemente asina. Berdaderamente no a bini den Steinfels su cabez di kita libertad di pensa i huzga for di es moza koe é tabata stima. Aki sin embargo é no tabatin un camina meimei di cohé. Erna Harteneck lo keda separar for di djé mientra é no comprendé koe el a haci solamente loké Dios i Iglesia ta deseá di djé. Kende of kiko lo haci es muger cabezudo ai comprendé esai? Es bida den cas di su roeman lo sofoca poco-poco eualkier bon disposicion di su alma. I asina anto el a coestuma coe pensamentoe, koe mescos koe su tio, lo é pasa su dianan manera un solitario na Falkenhaus.

El ta sigi.

liger, manera tempoe bo tatata hoben, mi kerido Leopold.

— Bo ta keré, koe lo mi toema bo palabranan pa un reproche? tabata su respondi na e mes ora. Nó, gracias á Dios koe mi a conserba es cualidad ai. Samina i poerba promer loké otro ta corda i keré, esai no ta mi caracter. Oenda koe mi contra loké ta bon i boenita, ai mi adu i aacion tá. Mester tin ley i prescripcion, ma si nan pasa midir i bira un cadena inbustoe, un hende huicioso mester tin ánimo di por ranca for di djé. I si jega asina leuw, koe nan kier someté derechi dibino bao di humano, anto no tin nada mas di temé.

— Bo ta pensa anto no solamente manera bo amigoe, Leopold, ma lo bo haci tambe mescos koe né?

Baron Waldenburg a reuni toer su sentidonan ta spera respondi.

Rainer a respondé coe acento:

— Den un caso asina lo mi haci hustamente mescos koe né.

Es homber bieuw a primi su man i a pura troca combersacion.

Algun dia despues un carta cortésmente skirbir a combida Hans Otto na cas di Waldenburg.

Es carta tabata bisa koe pa motiboe koe enfermedad ta tené su autor na cas i koe é no a papia basta di es

pueblo nobio coe nan amigoe Rainer, lo é kier toema algun informacion coe gustoe for di su institutor mes.

Aunké Leopold Rainer tabata larga pasa koe di ningun manera ta el ta causa koe hendenan di aki alafin a sinja aprecia Steinfels na berdadera baior, toch Steinfels no tabata duda ni un momentoe koe é tin di gradici na su amigoe es cambio ai di opinion pública. Sin hala tras el a acepta es invitacion.

Es entrebista a pasa berdad riba es pueblo nobio. Steinfels a haci algun observacion moenstrando com exacto nan ta na altura di toer cos na Waldenburg. Promer impresion agradabel koe es homber bieuw a haci riba djé a bira mas profundo ayé. Ora na despedida koe es senjor di cas a lamanta for di stoel coe masjar dificultad i presentando Steinfels su manoe flacoe, é dici: “Mi ta un homber solitario, enfermo, lo bo kier doena mi es plaser di bini cerca mi coe frecuencia?” es ora sin koe Hans Otto a pensa sikiera un momentoe el a doena su consentimentoe.

Com contentoe di su recibimentoe na Waldenburg, toch é tabata sipti mas biboe ainda com toer tabatin é atras, i a dura hopi tempoe, promer koe é por a resolvé di repiti su bisjita.

Es ocasion aki el a contra coe senjor Von Erdhofen aja. Es encuentro a poné es gefe di cas visiblemente den gran embarazo. Toch, manera ta socedé toer dia, cortesia a evita toer disgusto. Rainer tabatin satisfaccion despues di tendé su cunjar bisa, auké podiser no di henter su coerazon, koe Hans Otto tin un bon cabez.

Poco despues di es encuentro ai, baron Waldenburg a restablecé asina tantoe koe é por a bai Falkenhaus i su dia domingo sigiente é tabata spera Steinfels despues di Misa na porta pa nan bai na nan expansion di coestumber.

Loké Leopold Rainer tabatin na bista tabata jega mas i mas. Com semper atras Steinfels tabata tené, sin embargo el a pasa es camina koe lo poné na mehor relacion coe su bisinjanan. Hasta na es encuentro nan koe no sã tin coe frecuencia coe senjor Von Erdhofen na cas di su cunjar of di Waldenburg, tabata clar koe hende por a mira, koe un ocasion propia lo tabata suficiente pa haci Erdhofen tambe troca di trato.

Steinfels tabata entretené solamente coe es hendenan koe den principio a rechazé, i koe despues a diriginan trobé cerca djé sin koe el a haci nada.

De grootste beproeving ondervonden wij gedurende de laatste 10 dagen van het beleg. De vijand had een kanon opgesteld van zeer groot kaliber, hetwelk bommen in de stad wierp van 100 pond. Toen begon eerst recht onze ellende en hoe het mogelijk is, dat er zoo weinig menschenlevens te betreuren zijn, is een wonder. De vrouwen en kinderen werden naar de mijnen gezonden, 700, 1100 voet diep, voor hen dus was geen gevaar.

Wij mannen hadden natuurlijk voor ons zelf te zorgen. Na een korte be-raadslaging togen wij aan het werk om een gat te graven van ongeveer 5 voet diep, daaroverheen werd een ruw dak gevormd, opgevuld met zakken zand en aarde. Gedurende twee dagen waren wij aan het werk en de blaren zijn nog niet genezen. Dit alles deden wij, terwijl wij halfdood waren van honger, en terwijl de bommen onophoudelijk rondom ons neervielen en wij dus half verstikt waren door den kruitdamp en het stof, dat in hooge wolken aan alle kanten opsteeg, en terwijl brandende huizen onzen toestand van ellende en jammer kwamen vermeerderen.

Op een namiddag, toen het bombardement zeer hevig was, bevond ik mij in onze Gezellenvereniging, ik rekende mij daar niet veilig genoeg en begaf mij op weg naar de sacristie, waar ik veiliger hoopte te zijn. Ik had echter geen tijd om zoover te komen, want een bom (een honderdponder) viel op 10 M. afstand van de kerk, vernielde een photographiewinkel, vernielde het rasterwerk van het clubgebouw en nam een der kruisen van de kerk. Een der splinters, 6 pond zwaar, viel in het gesticht van de Eerw. zusters, die halfdood waren van schrik.

Gedurende al dat geraas stond ik kalm mijn eind af te wachten tegen den muur der kerk en waarlijk, ik dacht, dat mijn laatste uur geslagen was, want nooit in mijn leven zal ik misschien meer leven en geraas hooren, dan op dit oogenblik. Het regende splinters, steenen en zand minstens 3 minuten lang. De rand van mijn hoed was letterlijk gevuld met zand en steen en ofschoon groote steenklompen langs mij neervielen, ben ik met Gods hulp gespaard gebleven. De kracht, die sommige bommen hadden, was verbazend. Steenklompen van meer dan 100 pond werden als een veertje opgelicht en geworpen op huizen, wier veranda's 20—30 voet hoog zijn en daar geplaatst als gedenksteen van dezen drukken-den tijd.

Nu zijn wij vrij, ofschoon wij nog honger lijden, want de communicatie is nog niet in orde.

COMMANDANT FERREIRA.

Kort na Kimberley's ontzet ging het gerucht, dat de boerencommandant Ferreira, die omtrent denzelfden tijd door een ongelukkig schot uit zijn eigen geweer gedood werd, door verraad aan generaal French den weg gewezen had, die dezen eindelijk had gebracht, waar hij wezen wilde.

Dat gerucht heeft geloopt en was, wij zouden haast zeggen, vanzelf sprekend. De mensch is met de bloote feiten niet tevreden, maar wil de oorzaak kennen. Toen dan ook Kimberley plotseling als bij verrassing werd ontzet langs een weg, die al maanden voor de Engelschen moest openliggen, vroeg men vanzelf: hoe hebben zij nu in eens dien weg gevonden? en toen terzelfder tijd uit Lorenzo-Marquez werd geseind, dat Ferreira door een ongeluk was omgekomen, zonder dat men in den beginne wist hoe, lag het, wij zouden haast zeggen voor de hand, dat de twee beide feiten verband werd gebracht, vooral daar de Engelschen het bericht al eens verspreid hadden, dat een Boerencommandant met Engeland had onderhandeld om zich over te geven en Ferreira vroeger ook aan de zijde der Engelschen tegen de Zoeloes had gestreden. Het bleek echter gelukkig, dat het gehele verhaal alleen in de verbeelding van de nieuwsgierige lezers bestond en hij een kranige en dappere kerkel is die tot zulk een lage daad

als het verraad van zijn vaderland niet in staat was. Indien al een Ferreira de verrader is geweest—er zijn er bij dozijnen in den Vrijstaat—de dappere boerencommandant is dit niet geweest. Deze is eenvoudig door een schot getroffen, dat bij ongeluk is afgegaan, zooals toch wel meer gebeurt.

Nieuwsberichten.

CURACAO.

Mr. J. H. Beaujon. ✕

Te Utrecht is 22 Maart in den ouderdom van 74 jaar overleden de Heer Mr. J. H. BEAUJON, President van het Hoog Militair Gerechtshof in Nederland.

De overledene was Curaçaonaar van geboorte. Op jeugdigen leeftijd vertrok hij naar Holland tot voltooiing zijner studiën. Na aan de universiteit van Leiden den graad van meester in de rechten gehaald te hebben, keerde Mr. BEAUJON naar Curaçao terug, waar hij achtereenvolgens den post bekleedde van Griffier bij de Rechtbank, van Gouvernements-secretaris en Procureur-Generaal.

In 1870 echter zag Mr. BEAUJON zich om gezondheidsredenen genoodzaakt zijn geboortegrond te verlaten en naar Holland te gaan, waar hij zich in den Haag vestigde. Eerst Lid van het Hoog Militair Gerechtshof, werd Mr. BEAUJON later President van dat Hof, welk ambt hij tot zijn dood waarnam.

Officieele berichten.

Bij Koninklijk besluit is de Heer M. DE CASTRO erkend en toegelaten als Consul van de Dominicaansche Republiek op Curaçao.

Havennieuws.

Heden vertrekken met de Prins Willem IV van den K. W. I. M. de Heer J. H. J. HAMMELBERG en echtgenoot naar Holland. De Heer HAMMELBERG bracht ongeveer twintig jaren onafgebroken hier in de kolonie door en maakte zich vooral verdienstelijk door zijne geschriften in het belang van Curaçao, door de oprichting van het Geschied-, Taal-, Land- en Volkenkundig Genootschap en van de Afdeeling Oost en West.

Een voorspoedige reis en behouden aankomst in het vaderland roepen wij den Heer HAMMELBERG en echtgenoot met een „Tot weerziens” toe.

Aanstaanden Maandag vertrekt Hr. Ms. Zeeland uit onze haven om een paar kustplaatsen van Venezuela aan te doen tot vlaggevertoon.

Posterij.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Jose Eusebia Acosta, J. Bremans, W. H. Collingwood, Rafael Araujo Morales, Luis Snetk, H. Stevens.

Niet voor verzending vatbaar twee drukwerken geadresseerd aan: Jorge I. Salas, Coro, en J. Schotborgh, Klein-Curaçao.

Leger.

De bij de landmacht in West-Indië gedetacheerde kapitein der infanterie J. S. WERNAS, hier in garnizoen, keert tegen November uit Curaçao naar Nederland terug.

—De kapitein F. H. BOISSEvain van het 5e reg. inf. te Amersfoort heeft detachering aangevraagd bij de landmacht in West-Indië.

25 Años

de experiencia han probado fuera de toda duda que las enfermedades que generalmente consumen á la tierna infancia, á los adolescentes y á los adultos se contrarrestan y dominan con más rapidez tratando al enfermo con la

Emulsión de Scott

de Aceite de Hígado de Bacalao é Hipofosfitos de Cal y Sosa

que con cualquier otro remedio conocido.

Es grata al paladar y de fácil digestión. Devuelve al sistema la salud, permitiendo la debida nutrición del cuerpo mediante el alimento regular.

Casi todos los niños la toman con agrado y muy pocos adultos la rechazan. Si está Ud. perdiendo carnes, no deje de probar la EMULSION DE SCOTT.

SCOTT & BOWNE, Químicos, New York.

De venta en las Boticas.

Mírese con sospecha todo frasco que carezca del envoltorio sobre el cual va pegada la etiqueta del pescador llevando sobre los hombros un gran bacalao.

—Voor de vervulling der betrekking van directeur der kweekschool voor zeevaart te Leiden zou in ernstige aanmerking komen de Heer A. L. BOELEN, kapitein-luitenant ter zee, die hier in den rang van luitenant ter zee meermalen in station is geweest.

Ongelukken.

Maandagmorgen vatte de kleederen van een dienstbode te Scharloo vlam, toen zij bezig was met petroleum vuur te maken. Daar de plaats, waar zij zich bevond, geheel afgesloten was, kon niemand haar op het eerste oogenblik te hulp snellen. Deerlijk met brandwonden overdekt, werd haar later de eerste geneeskundige hulp verstrekt door Dr. H. A. DE CASSERES; daarna werd zij naar het St. Elizabethsgasthuis vervoerd. Haar toestand is niet zonder gevaar.

Muziekuitvoering.

Maandagavond gaf Orfeo in het Wilhelmina-Paviljoen te Otrabanda de aangekondigde minzukunftvoering. Een talrijke, aandachtig luisterende menigte had zich rondom de muziek tent verzameld om de schoone muziek te genieten en te bewonderen. Aan haar bewondering gaf de menigte meermalen uiting door geestdriftig applaus; vooral No. 3 van het programma, *La Bruyère, ouverture*, fijn en correct uitgevoerd, vond veel bijval en van No. 8 *El Pelele, danza*, vroegen de toehoorders tot groote voldoening der Heeren Orfeïsten herhaling.

Na afloop der muziekuitvoering werden de Heeren Leden van het sympathieke muziekkorps Orfeo met hun President den Heer M. S. L. MADURO en hun Directeur den Heer J. BOSKALJON door Z. D. H. Mgr. J. J. A. VAN BAARS uitgenoodigd een oogenblik in diens woning te komen uitrusten en zich te verfrischen, en toen werden de beste wenschen voor het muziekkorps Orfeo uitgesproken.

**

Morgen, Zondag 22 April, 's avonds van half negen tot tien uur zal in de kiosk *La Coronacion* te Pietermaai het muziekkorps van Hr. Ms. Zeeland zich doen hooren en de volgende muziekstukken uitvoeren:

1. The Anniversary. (March). G. Rosey.
2. La Dame de coeur. (Overture). P. Duval.
3. Ritt zum Lieben. (Polka für 2 tromba's). J. Hoffman.
4. The Impassionate Dream. (Waltz). J. Rosas.
5. Les Rameaux. (Hymne). J. Faure.
6. Musikalische Zauberkammer. (Pot-pourri). C. Francke.

— FINALE —

Tooneelvoorstelling.

Hedenavond te half acht uur geven het tooneelgezelschap der militairen van het Curaçaosche garnizoen *Wilhelmina* en de Gymnastiek-vereeniging *Excelsior* een voorstelling in het theater *Naar* ten voordeele van de weduwen en weezen der gesneuvelde Boeren in Zuid-Afrika.

Ingezonden Mededeelingen.

BEKWAME GENEESHEEREN

zeggen, dat hetgeen onaangenaam is voor den smaak, het zij dan voedsel of geneesmiddel, weinig bevorderlijk is voor een systeem. Waarschijnlijk is dit tot op zekere hoogte de oorzaak; dat men in zoovele gevallen nalaat levertraan te gebruiken. Tot nu toe was de walgelijke smaak voor de meesten een onoverkomelijke moeilijkheid. Dit beletsel nu is geheel en al weggenomen door

HET PREPARAAT

VAN WAMPOLE

dat alle herstel en genezing aanbrengende kracht der Levertraan bezit, die door ons getrokken wordt uit verse kabeljauwlever. De smaak en evenzo de reuk zijn geheel en al verwijden. Daarbij heeft dit preparaat ook nog de zeldzame geneeskracht van de Hypophosphiten-siroop, van de Extracten van mout en kersenschillen, waarmede deze levertraan vermengd is. Voor den maaltijd gebruikt, helpt het preparaat van Wampole de spijsvertering, zet bloed aan, overwint zwakte en uitputting, herstelt de krachten en voorkomt en geneest de koorts, rheumatisme, buikziekte, algemeene verzwakking, longaandoeningen en alle ongesteldheden, die voorkomen uit bloedbederf. Het is een geneesmiddel, dat het einde dezer schitterende eeuw waardig is, een zaak, die alles overtreft. Het is zoet als honig. Een flesch overtuigt reeds en men kan er niet mede bedrogen worden. Het is te verkrijgen bij alle apothekers. (4)

